

# ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΑΡΩΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ

## ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ

τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς  
κ. Παντελεήμονος  
στό Συνέδριο τῶν Τριῶν Νομικῶν Σχολῶν γιά τὰ 50  
χρόνια ἀπὸ τὴν ἰδρυση τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ  
Δημοκριτείου Πανεπιστημίου Θράκης.  
(15 Νοεμβρίου 2024)

Σᾶς καλωσορίζουμε στή Ροδόπη καὶ στήν Κομοτηνὴ καὶ  
χαιρετίζουμε τὸ παρὸν Συνέδριο τῶν τριῶν Νομικῶν Σχολῶν  
τῆς χώρας, που πραγματοποιεῖται στήν πόλη μας μὲ ἀφορμὴ τὴ  
συμπλήρωση πενήντα ἐτῶν ἀπὸ τὴν ἰδρυση τῆς Νομικῆς  
Σχολῆς τοῦ Δημοκριτείου Πανεπιστημίου Θράκης.

Ἐδῶ, στήν Κομοτηνὴ, κάτω ἀπὸ τὴ σκιά τοῦ ἱεροῦ Παπικίου  
Ὁρους γενεές Πανεπιστημιακῶν διδασκάλων καὶ φοιτητῶν  
καλλιεργοῦν τὸν τελευταῖο μισὸν αἰῶνα τὴν ἐπιστήμη τοῦ  
δικαίου, συνεχίζοντας στὸν καιρὸ μας τὴν ἐμβληματικὴ γιὰ τὴν  
ἀνθρωπότητα πορεία που σηματοδότησε ἡ Ἰουστινιάνεια  
νομοθεσία.

Ὁ Ἰουστινιανὸς μαζὶ μὲ τοὺς προγόνους μας τοῦ καιροῦ του,  
παρέδωσε στήν ἀνθρωπότητα – πλάι στό ἀπαράμιλλο  
ἀριστούργημα τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς τοῦ Θεοῦ Σοφίας – τὴν  
κωδικοποιημένη του νομοθεσία, «κτῆμα ἐς αἰεί» γιὰ ὅλες τίς  
ἐπόμενες γενεές, γιὰ νὰ ἐρανισθῶ τὴ διατύπωση ἑνὸς ἀρχαίου,  
Θρακοῦ κατὰ τὸ ἥμισυ, τοῦ Θουκυδίδη.

Τὴν ὥρα αὐτὴν βρισκόμαστε μόλις λίγη ἀπόσταση  
διανυόμενη μὲ τὰ πόδια ἀπὸ τὸν τόπο ὅπου, καθὼς μαρτυροῦν  
οἱ ἱστορικὲς πηγές, στρατοπέδευσε ὁ Βασίλειος ὁ Β' ὁ Μακεδὼν  
πρὶν ἀπὸ 1.010 ἀκριβῶς ἔτη ἀπὸ σήμερα, τίς παραμονές τῆς  
μάχης στό Κλειδί, στό ἀπώγειο τῆς δόξας τῆς Βυζαντινῆς  
Ρωμανίας, ἡγέτης στήν ὥρα τῆς ἀκμῆς τῆς μεγαλύτερης καὶ  
μακροβιότερης αὐτοκρατορίας στήν ἱστορία.

Στήν Κομοτηνή, τὴν κειμένη μετὰ τῆς Βασιλίδος τῶν πόλεων καὶ τῆς Συμβασιλεύουσας τοῦ Κωνσταντίνου Ἀρμενοπούλου, καλλιεργεῖται ἀόκνως ἡ πολύτιμη ἐπιστήμη τοῦ δικαίου, ἡ περιβαλλόμενη μὲ τόση αἴγλη ἀνὰ τοὺς αἰῶνες. Τοὺς νόμους τῆς πολιτείας σπούδασαν μετὰ τῶν ἄλλων ἐπιστημῶν καὶ δύο ἐκ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν τῆς Ἐκκλησίας μας, ὁ Μέγας Βασίλειος που τιμοῦμε τὴν 1<sup>η</sup> ἡμέρα τοῦ χρόνου καὶ ὁ ἱερὸς Χρυσόστομος, τοῦ ὁποῦ τῇ μνήμῃ ἐπιτελέσαμε προχθές, στίς 13 τοῦ Νοεμβρίου. Οἱ σπουδὲς ἦταν γι' αὐτοὺς τὸ ἀνθρώπινο ἐφόδιο που πλαισίωσε τὴ φωτισμένη ἀπὸ τὸν Θεὸ διάνοιά τους, γιὰ νὰ διατυπώσουν τὰ ὑψηλὰ νοήματα τῆς διδασκαλίας τους.

Τὰ λόγια τους τὰ προφέρουμε καὶ τὰ ἀκοῦμε σχεδὸν ἀπαράλλαχτα καθημερινῶς ἐδῶ καὶ 1.700 χρόνια στὴ Θεία Λειτουργία που οἱ ἴδιοι συνέγραψαν, γεγονὸς που δὲν συναντᾶμε σὲ κανένα ἄλλο ἐπίπεδο τοῦ γραπτοῦ λόγου.

Τὸ συνέδριό σας καλεῖται νὰ φωτίσει δυσεπίλυτα ζητήματα που ἀπασχολοῦν σήμερα τὴ νομικὴ σκέψη καὶ ἐπιστήμη: ἡ ἐνασχόληση μὲ τὴν προστασία τῆς πνευματικῆς ιδιοκτησίας, τὴν διάσταση τῆς τεχνητῆς νοημοσύνης, τὴν ἀποτελεσματικὴ δικαστικὴ προστασία, τὶς ἐξελίξεις γύρω ἀπὸ τὴν ποινικὴ καταστολὴ καὶ ἄλλα σημαντικὰ θέματα, μαρτυροῦν τὶς ἐργῶδεις, τὶς ἄοκνες προσπάθειες τῶν διδασκάλων, τῶν ἐρευνητῶν, τῶν φοιτητῶν καὶ τῶν ἐφαρμοστῶν τοῦ θετικοῦ μας δικαίου γιὰ τὴν ἐπικράτηση τοῦ δικαίου στὴν κοινωνικὴ μας ζωὴ.

Ἀπευθυνόμενος στοὺς καθηγητὲς ὡς κληρικὸς καὶ ποιμένας τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας μας, μοιράζομαι μαζί σας τὴ μνήμη τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου ὡς διδασκάλου: τὶς ἀδυναμίες καὶ τὰ σφάλματα τῶν μαθητῶν του τὰ καταλόγιζε στὸν ἑαυτὸ του, γεγονὸς που ἐνεργοποιοῦσε μέσα στίς ψυχὲς τῶν νέων τὸ φιλότιμο καὶ τὴν κλίση πρὸς τὴν ἀρετὴ.

Ἐσᾶς, φοιτητές, παιδιὰ μας, σᾶς παρακαλῶ νὰ ἀκοῦτε μὲ προσοχὴ τοὺς καθηγητὲς σας καὶ νὰ ἀποθησαυρίζετε ὅσα ὠφέλιμα μοχθοῦν νὰ σᾶς προσφέρουν. Καὶ θυμηθεῖτε τὸν Ἀριστείδη τὸν δίκαιο, πὼς στάθηκε τὴν ὥρα τῆς ὀστρακοφορίας που εἶχε θέμα τὸν πιθανὸ διωγμὸ τοῦ ἀπὸ τὴν πατρίδα.

Κάποιος ἄγνωστος καὶ ἀγράμματος τὸν παρακάλεσε νὰ γράψει σ' ἓνα κεραμίδι πήλινο τὸ ὄνομα τοῦ ἰδίου τοῦ Ἀριστείδη, προκειμένου νὰ ἐξορισθεῖ. Καὶ ὁ Ἀριστείδης, δίχως νὰ διστάσει, ἀμετακίνητος στήν ἀρετὴ τῆς τιμιότητος, ἔγραψε ἐκεῖνο που γιὰ τὸν ἴδιο σήμαινε τὴ μεγίστη ζημία, τὴν ἐξορία.

Στὴ διαρκῇ καὶ κοπιαστικῇ ἀναζήτησιν τοῦ δικαίου, ἃς μὴν λησμονοῦμε τὸν προγονικὸ λόγον: «Πᾶσα ἐπιστήμη χωριζομένη δικαιοσύνης καὶ τῆς ἄλλης ἀρετῆς, πανουργία, οὐ σοφία νομίζεται».

Τὸ ἀχώριστο τῆς ἠθικῆς στὸν ἰδιωτικὸ καὶ στὸν δημόσιο χώρον παραγγέλθηκε μὲ τὴ χριστιανικὴ πίστιν πιὸ δυνατὰ ἀπ' ὅτι μὲ ὁτιδήποτε ἄλλο. Τὸ θετικὸ δίκαιο, τὸ δίκαιο που θεσπίζεται καὶ ἰσχύει σὲ ὀρισμένο τόπον καὶ χρόνον, δέν μπορεῖ παρὰ – μαζὶ μὲ τὴν προσαρμογὴ τοῦ προκειμένου νὰ ἀνταποκρίνεται στὶς ἀνάγκες τῶν καιρῶν – νὰ ἐμπνέεται ἀπὸ τὴν ὑπερχρονικὴ ἀξία τοῦ φυσικοῦ δικαίου που ὁ Δημιουργὸς ἔχει ἐμφυσήσει στὸν ἄνθρωπον ὡς τὴ φωνὴ τῆς συνειδήσεώς του.

Μὲ τίς λίγες αὐτὲς σκέψεις καὶ ἐνθυμούμενος ὅτι καὶ αὐτὸς ὁ πρῶτος, μετὰ τὸν ἅγιον Ἰερόθεον, Ἐπίσκοπος τῶν Ἀθηνῶν, ὁ Ἅγιος Διονύσιος ὁ Ἀρεοπαγίτης, εἶναι ὁμότεχνός σας, διάκονος τῆς νομικῆς ἐπιστήμης, σᾶς εὐχομαι ἐπιτυχία στὶς ἐργασίες τοῦ Συνεδρίου, χαρούμενη καὶ ὠφέλιμη διαμονὴ στὴ Ροδόπη καὶ τὴν Κομοτηνὴ καὶ καλὴ Σαρακοστή, καθὼς σήμερον, 15 τοῦ Νοεμβρίου ἀρχίζει ἡ πορεία μας πρὸς τὴν ἑορτὴ τῆς Γεννήσεως τοῦ Κυρίου μας, τὰ Χριστούγεννα.

Κλείνοντας, ἐπιθυμῶ νὰ μεταχειρισθῶ τὸν λόγον τοῦ Θρακιώτη ἀρχαίου προσωκρατικοῦ φιλοσόφου που ἔδωσε τὸ ὄνομά του στό Πανεπιστήμιό μας, τοῦ Δημόκριτου: «βίος ἀνεόρταστος, μακρὰ ὁδὸς ἀπανδόκευτος».